

JOHAN WILAND

»Det ska finnas en åtrå att vinna«

TEXT PER CORNELL • FOTO HASSE FRIDÉN

Äntligen har det blivit ordning på Johan Wilands tillvaro. Flytten till Stockholm ger honom lugn och ro rent privat. Och i Hammarby har han en ny roll – den som ska visa vägen till hur man blir ett vinnande lag. För det där med att vinna kan han.

★ **Det här hade kunnat vara** Johan Wilands sista höst som fotbollsmålvakt. Kontraktet med Malmö FF skulle löpa ut i december och han är 36 år. Han har uppnått det mesta med sina två SM-guld, cupguld, fyra danska ligatitlar samt två danska cupguld, landskamper och Champions League-matcher.

I stället blev det hans första som hammarbyare. Man kan kanske se kontraktet på 2,5 år som förlängning efter full tid. Och då finns det fortfarande ett litet utrymme för extra tillägg och straffläggning om det är så att kroppen håller och motivationen finns.

Det var framförallt två saker som behövde klaffa för att det skulle bli en fortsättning: en ny utmaning och att den fanns i Stockholm.

– Jag har haft svårt att få ihop mitt privatliv de senaste åren med en dotter i Falkenberg och min nya fru i Stockholm. Pendlandet har varit slitsamt så jag har varit öppen med att Stockholm måste bli min nästa adress.

– Vi köpte faktiskt ett hus i Tyresö redan förra året som nu är renoverat och ombyggt. Det blev klart bara någon vecka efter att jag började i Hammarby så det var perfekt.

Varannan vecka bor Johans dotter hos honom. Samma vecka bor hans frus två barn också hos dem, så då är huset fullt. Varannan vecka har Johan och hans fru desto mer plats.

När det stod klart för honom att Hammarby var intresserade kändes det självklart att ta chansen.

– Tidigare har jag kommit till ”klara” klubbar. Hammarby har historien och publiken. Men de står också inför en satsning. De har tagit in Jesper Jansson och Jakob Michelsen. När vi samtalade i somras stod det klart att det var satsningar på gång.

– De erbjöd mig också en roll jag aldrig har haft. Med min erfarenhet har jag en del att bidra med till de yngre spelarna. Både jag och Kennedy kan fungera som mentorer. Han är en otrolig pådrivare och inspiratör. Jag har kanske lite svårare att nå ut till alla under matcher, men jag försöker sprida lugn genom mitt sätt att spela.

Med ett par månader i klubben börjar han se vissa saker. I takt med att truppen har fyllts på med spelare har intensiteten på träningarna ökat. För egen del var starten lite otacksam. Han hade nästan inget att göra under matcherna, men målen rullade in – på straff, på frispark och på kanonskott. De senaste matcherna, med derbyt som höjdpunkt, har han fått visa sina kvaliteter. Skämten om att AIK fick ”Wilandsproblem” har varit oemotståndliga trots att vi befinner oss på östkusten.

Ett Stockholmsderby är något annat än andra derbyn han upplevt.

»Det låg i mitt DNA att bli målvakt«

– Det var magiskt. Jäklar vilket jobb de hade gjort med tifot. Och det kändes också som en trygg match för publiken. Inte så aggressivt. De började bua när jag fick behandling, men ganska snabbt var det uppenbart att jag inte maskade och då slutade de.

– Det var en rolig match även om jag grämer mig lite för frisparken. Men det var kanske ingen tavla ändå. Mest nöjd är jag med räddningen på Goitoms nick så vi kunde hålla 1–0 till slutet av halvleken.

Ser du vad som behövs för att vi ska bli en vinnande klubb?

– Det som utmärker framgångsrika klubbar är att det finns en åtrå att vinna saker. Man vill hela tiden dit igen och alla kämpar för det. Både spelare, ledare och ledningen. I Elfsborg till exempel fick vi ett lyft i och med den nya arenan. Vi kände att klubben ville satsa. Året efter vann vi SM-guld.

Finns det motsvarande saker som kan lyfta oss?

– Vår träningsanläggning är sämre än vad jag är van vid. Det säger jag inte för att klaga. Men det är på gång med nya lokaler och nytt konstgräs, det tror jag är ett steg vi behöver ta. Att få ett nytt gym eller att andra saker runt omkring också förbättras ger positiva effekter.

Vilken av dina klubbar påminner Hammarby mest om?

– Elfsborg. Man kan inte säga att Hammarby är en liten klubb, men det finns samma familjära känsla som i en mindre klubb. Det är något som man ska vara väldigt rädd om för det är mycket det som är Hammarby. Så samtidigt som vissa saker behöver lyftas ska Hammarby behålla den här känslan och identiteten, tycker jag.

Johan Wiland är fostrad i Rydboholms SK. Som barn var han även utespelare och höll på med hockey och innebandy. När han var 14 år fick han stå i mål i A-laget som kvalade till Division 4. Av en tillfällighet stod Elfsborgs målvaktstränare i mål för motståndarlaget och dåvarande A-lagstränaren Anders Linderöth var på plats. De vann efter straf-

far och dagen efter ringde Elfsborg och frågade om han ville träna med deras juniorlag.

– Det var självklart att säga ja och jag började satsa allt på fotbollen efter något år även om jag gillade hockeyn bättre. Men jag kände att jag hade större möjligheter inom fotbollen.

Det andra valet handlade om utespelare eller målvakt. Själv säger Johan att det låg i hans DNA att bli målvakt, eftersom både hans far och farbror varit målvakter. Farbrodern Ove Wiland har gjort några matcher i Elfsborgs A-lag.

– Men farsan blev skitarg på mig, han tyckte att jag skulle bli utespelare i stället.

Från år 2000 blev Johan A-lagsmålvakt och som vissa säkert minns stod han under guldåret och släppte bland annat in ett mål signerat Kennedy.

– Han var otroligt bra under de där åren innan han stack utomlands. Sen har vi stött på varandra under åren, bland annat i landslaget.

Men även Wiland var oerhört bra, vilket öppnade för en flytt till FCK Köpenhamn.

När han skulle skriva på sitt kontrakt gav sig plötsligt Tottenham in i leken.

– Jag var tvungen att fatta ett snabbt beslut. Det var större chans att få spela i FCK så jag valde det. Och hade ett par

otroligt bra år där. Vi vann ju ligan med 25 poäng före tvåan. Jag och Mikael Antonsson var på bio med nio omgångar kvar att spela. Vi fick ett meddelande om att vi hade vunnit serien. Det var helt sjukt.¹⁵

Johan Wiland

Född: 24 januari 1981

Bor: Tyresö

Familj: Dotter och ny fru med två barn sedan tidigare

Längd: 188 cm

Vikt: 82 kg

Moderklubb: Rydboholms SK

Landskamper: 9

Kontraktslängd: T o m 2019

Klubbar i karriären:

2000–2008 IF Elfsborg

2009–2015 FC Köpenhamn

2015–2017 Malmö FF

2017– Hammarby IF

Trots fyra ligasegrar och två cupguld slutade tiden i FCK i moll för Johan Wiland. Han tappade riktningen i livet och motivationen att fortsätta som fotbollsspelare. När han var längst ner på botten var det inte mycket som talade för att han skulle fortsätta att spela. Men med professionell hjälp

Johan Wiland briljerade stort i derbyt mot AIK och lyftes fram som omgångens bästa målvakt av många journalister. Bild från hemmamötet mot BK Häcken 6/8.

och daglig styrketräning med hårdrock i lurarna, kom han tillbaka.

– Jag vill aldrig att någon annan ska behöva uppleva det jag gjorde. Och utan den hjälp jag fick hade jag inte suttit här på Hammarbys träningsanläggning i dag. Men när jag nu har gått igenom en sådan period kan jag också se att det har gett mig vissa erfarenheter.

Att i det läget rekryteras av Sveriges bästa klubb var nästan för bra för att vara sant. Att direkt hamna i Champions League-kval mot Salzburg och gå vidare, var närmast surrealistiskt.

– Jag har haft sån tur i min karriär och jag kommer alltid att vara tacksam mot Malmö. De räddade mig.

Eftersom Johan visste att kontraktet med Malmö inte skulle förlängas efter denna höst hade han börjat känna viss stress inför framtiden. Den har han nu skjutit upp i 2,5 år. Minst.

– Det känns väldigt bra just nu. Både med familjelivet och fotbollen. Känner jag mig fräsch efter de här åren kan jag tänka mig att fortsätta.

Men sen då, den bortre tidsgränsen närmar sig ändå?

– Målvaktstränare lockar inte, då blir det samma typ av liv med träningar och resor. Jag måste börja läsa något, men jag vet inte riktigt vad. Fotboll är det enda jag har gjort. ■

INSPEL FRÅN LÄHTAREN

Henric: Hur mår axeln?

– Som den förtjänar. Det är en gammal förslitning och ingen fara. Men i derbyt kände jag att jag behövde vård för att kunna fortsätta.

Åsa: Vad avgör vilken tröja målvakten sätter på sig?

– Domarens kläder, motståndarnas färger och motståndarmålvaktens. Av de tre vi har gillar jag nog den orangea tröjan bäst.

Måns: Du kör kortärmat, får du brännsår under matcherna?

– Ja, det får jag, men det är ingen fara. Jag kan inte spela i långärmat. Jag har bara gjort det mot Sparta Prag, då var det tio minusgrader. Mot Rubin Kazan var det minus sju, då körde jag kortärmat. Jag känner mig smidigare med kortärmat.

Peter: Om du gör en dålig match, säljer du handskarna på Blocket?

– Nej, då ger jag bort dem. Jag har så jag klarar mig och jag får ju handskarna gratis.

Ludvig: Hur var det att göra så många avgörande räddningar i derbyt?

– Det var fantastiskt roligt att kunna bidra med det jag kan. Som sagt har bollarna rullat in utan att jag har haft någon riktig chans. Straffar och nicken mot Akropolis till exempel, så det var skönt att få vara mer delaktig i spelet och ha mycket att göra.